

Muziek in theaterspektakel 'Het Pauperparadijs' mag pijn doen

De laatste week van voorbereidingen is aangebroken voor iedereen die is betrokken bij het theaterspektakel 'Het Pauperparadijs'. Op de binnenplaats van het Gevangenismuseum in Veenhuizen wordt deze dagen hard gewerkt om helemaal klaar te zijn voor de première.

PETER VAN DER HEIDE

Het is een gezellige drukte op het terrein van het Gevangenismuseum. Het mag ogen als een ongeorganiseerde chaos, schijn bedriegt. Regisseur Tom de Ket en decorontwerper Michiel Voet houden vanaf de tribune die plaats biedt aan duizend toeschouwers alles nauwlettend in de gaten. „Het is heel saai werk, hoor”, verontschuldigt De Ket zich met een lach. Acteur Dragan Bakema loopt langs de rand van het enorme speelveld waarop reusachtige en multifunctionele decorstukken staan opgesteld. Hij is zo te horen bezig met het instuderen van wat tekst.

Ondertussen wordt het begin van de muziektheatervoorstelling doorgenomen om zo de geluidstechnici de gelegenheid te geven de puntjes op de i te zetten. „Zoals Vergilius

Vanaf de tribune leiden componiste Marielle Woltring (Lavalu) en regisseur Tom de Ket de repetitie. FOTO: JASPAR MOULIJN

Dante voorging naar de hel, leid ik u naar het paradijs”, scandeert Paul Kooij in zijn rol van verteller. „De Jordaan van toen is wat de slums van Calcutta nu zijn.” Welkom in *Het Pauperparadijs*, het gedramatiseerde stuk dat is gebaseerd op de gelijknamige bestseller van Suzanna Jansen. Het vertelt een tragische geschiedenis, de gevolgen van de Maatschappij van Weldadigheid. In de 19de eeuw was precies deze Drentse bodem het Hollandse Sibirië. Volgens Assenaar De Ket zijn er vele raakvlakken met de actualiteit. Ook nu zijn er armen. En rijken. „Dit

is mijn magnum opus”, stelt De Ket die ook *De Drentse Bluesopera* tot een succes maakte.

Voor de in Drenthe opgegroeide Gerhardt Heusinkveld (ook als zanger, gitarist en percussionist actief in Beans & Fatback) is de haast uit collectieve geheugen gewiste historie dé reden mee te werken. Noem het links of sociale bevlogenheid, het maakt de gedreven Heusinkveld niet uit. „Dit is een belangrijk onderwerp. Daarvoor zet ik graag mijn talent in.” De muzikant maakt deel uit van de band die Lavalu (Marielle Woltring) om zich heen formeerde.

Muziek neemt een belangrijke plaats in binnen *Het Pauperparadijs*. Niet eens alleen als een manier om ook een deel van het tragische verhaal te vertellen met liedteksten, maar ook puur met noten en klanken. In totaal componeerde Lavalu maar liefst 24 nummers. „Soms kwam Tom met zes pagina's tekst. Daarvan mocht ik dan één liedje maken. Het is een nummer van zeven minuten geworden. Gelukkig spreken Tom en ik dezelfde muzikale taal. Als hij met referenties als Blaudzun of 16 Horsepower kwam, begreep ik meteen wat hij bedoelde. Popmuziek is de muziek van het volk, vindt Tom. De muziek die ik schreef, mocht ook een rauw randje hebben. We spelen dan ook onze ballen uit de broek!”

Net als in haar eigen werk als singer-songwriter wil Lavalu emotie overbrengen en het publiek echt raken. „Het mag pijn doen.” Ze maakt niet alleen handig gebruik van de ervaring die ze opdeed aan de theaterschool, maar past ook de kunst van het arrangeren toe. „Ik zie dit als een indieopera, daar houd ik van. De muziek moet ook beslist niet los staan van de rest, alles moet zo veel mogelijk vloeiend in elkaar overlopen.”

Om dat soepel te laten gebeuren, wordt nu gerepeteerd. Ook om te wennen aan de oortjes die de vijf bandleiden dragen. Het systeem moet er mede toe bijdragen dat geluidsoverlast wordt voorkomen. Tijdens deze tweede montageweek verblijft de hele band in Veenhuizen en omgeving. Wel zo praktisch. „En ik

‘Ik zie dit als een indieopera, daar houd ik van’

geniet me suf hier”, lacht Lavalu tevreden. Even later loopt ze met een xylofoon onder de arm op het toneel. „Het lot is het rad van fortuin”, zingt ze. „Het wiel, draait het rad zo ie wil of staat ie al eeuwen stil.” Lavalu wil van De Ket weten of Gerhardts stem niet ook versterkt moet worden. Dat hoeft niet. „Zo is het goed, voor het effect. Het mag er wel uitzien als een vergissing.”

Vanuit de verte doemen acteurs op die langzaam voortkruipen. De kniebeschermers bewijzen hun nut. Tijd voor een korte pauze, al is geen tijd te verliezen. Nog een week, dan gaat het los in Veenhuizen. Dan wordt de pauper geschiedenis tot leven gewekt. Meer dan de helft van de veertigduizend kaarten is al verkocht.

Voorstellingen

Het Pauperparadijs wordt veertig keer opgevoerd in Veenhuizen. Na drie try-outs is de première zaterdag 18 juni. Daarna is het stuk nog tot en met 7 augustus te zien. Meer informatie is te vinden via www.hetpauperparadijs.nl.

De paupers onder aanvoering van Peter Drost (midden) en Paul Kooij (rechts staand).